

SI CRISTO ANG CENTER NG ATING PANANAMPALATAYA

Sa nagdaang 20 taon ang simbahang Kristiyano ay naging lubos na magkakaiba. Bilang karagdagan sa mga tradisyunal na simbahan ng ika-20 siglo, ang mga naghahanap ng mga simbahan at ang mga simbahan ng pagsamba ay dumating sa tanawin. Bilang isang resulta, maraming mga simbahan ang nagsumikap para sa isang pagkakakilanlan upang makabuo ng isang punto ng pagbebenta upang makilala ang kanilang sarili mula sa iba. Sa ilang mga kaso, pinapayagan itong kumalat ang ebanghelyo sa mas magkakaibang mga grupo ng mga tao. Ngunit sa ilang mga simbahan, nagkaroon ito ng masamang epekto ng pag-kompromiso sa kanilang debosyon kay Cristo. Ang resulta? Ang kanilang pagtuturo ay naglalakad palayo sa pundasyong katotohanan ng Kristiyanismo - na si Cristo ang sentro ng ating pananampalataya, ating buhay, at ang ating walang hanggang hinaharap

Madali kaming mailipat mula sa gitna

Maraming mga Kristiyano, pagkatapos na manampalataya at maging bahagi ng simbahan sa ilang sandali, ay may ugali na magsawa sa mga pangunahing puntong paniniwala. Siyempre, tayong lahat na mga Kristiyano ay nakakaalam na si Jesucristo ang pundasyon ng simbahan. Ngunit sinisimulan nating isipin na ang espirituwal na katuparan ay nakasalalay sa iba pang mga hangarin.

May posibilidad din kaming mahuli sa buhay, trabaho, pamilya, at lahat ng mga problema sa buhay. Hindi ito sadyang sinasadya — normal at natural lamang kung nawala ang iyong pagtuon kay Cristo. Sa pagtatangkang maglingkod sa mga taong iyon, ang mga pastor ay maaaring tumuon sa mga pang-araw-araw na isyu sa buhay at bigyan si Kristo ng hindi gaanong pokus sa kanilang pagtuturo. Dahil nalalaman na natin ang mga katotohanan tungkol kay Cristo, sinugod natin ang magagaling na mga talata sa Bibliya na nagsasalita tungkol sa kanya, at nagpapatuloy kami sa iba pang mga aral at interes. Kahit na mas masahol pa, maaari din nating makalimutan kung sino si Cristo, na siya ang sentro ng ating pananampalataya.

Pagkalipas ng Diyos

Ngunit pag-isipan natin ito: Ang Diyos ay hindi nakikita at hindi makikita ng mata ng tao. Napakalaki ng kanyang kapangyarihan na walang makakalapit sa kanya nang hindi nawasak. Sa isang liham kay Timoteo, sinabi ito ni Paul tungkol sa Diyos:

"Na nag-iisa na walang kamatayan at nabubuhay sa madaling lapitan, na hindi nakita o nakikita ng sinuman." (I Timothy 6:16)

Ang Diyos sa kanyang walang katapusang kapangyarihan at paglipat ay karaniwang magiging ganap na hindi maa-access!

Ngunit si Cristo ay Diyos, Diyos sa bawat kahulugan ng salita. At sa pamamagitan ni Kristo ay maaari nating makita ang Diyos, na katulad niya at ang nakikitang pagpapahayag ng di-nakikitang Diyos. Sa pamamagitan lamang ni Kristo tayo makakalapit sa Diyos. Siya ang tagapamagitan sa pagitan ng Diyos at ng sangkatauhan. Kung wala siya, maging ang ating mga dalangin ay hindi maaabot sa Diyos sapagkat ang Diyos ay masyadong malayo at makapangyarihan.

Naihayag ba si Cristo sa mga naniniwala sa Lumang Tipan?

Ang matapat na Lumang Tipan ay nakakilala kay Cristo, bagaman mula sa isang hindi gaanong direktang pananaw. Bago ipinanganak si Cristo sa mundo bilang isang tao, siya ang:

- "Makapangyarihang Diyos, Walang-Hanggang Ama" (Isaias 9: 6)
- Ang Bato kung saan inumin ang mga Israelita sa ilang (1 Corinto 10: 4)
- Ang walang hanggang Salita (Juan 1: 1)

Siya ang Kinausap ni Moises sa bundok. Sinabi ng manunulat ng Hebreo tungkol kay Moises:

Itinuring niya ang kahihyan alang-alang kay Cristo na may higit na halaga kaysa sa mga kayamanan ng Egypt, sapagkat inaasahan niya ang kanyang gantimpala. Sa pananampalataya ay iniwan niya ang Ehipto, na hindi natatakot 2on a2a2 ng hari; nagtiyaga siya dahil 2on a2 niya siya na hindi nakikita. (Hebreo 11: 26-27)

Ang Isa na naglakbay kasama si Moises sa ilang ay si Cristo mismo. Kung wala si Cristo, hindi maaaring makipag-usap si Moises sa Diyos, tulad ng pagwasak niya. Ibinigay ni Cristo kay Moises ang isang nakikitang imahe ng di-nakikitang Diyos. Kahit na noon, makikita lamang ni Moises ang likod ng Diyos. Si Kristo ay makikita sa buong Banal na Kasulatan, kasama na ang Lumang Tipan.

Ang pagkakatawang-tao

Sa pagkakatawang-tao ni Cristo ay naging Salita na nagkatawang tao, ang Diyos na may anyong tao, na nahayag sa mundo bilang Jesus the Christ, the Mesias. Ang anunsyo ng anghel kay Maria ay nagpahayag ng kadakilaan ng Tagapagligtas:

Magbubuntis ka at manganganak ng isang lalaki, at tatawagin mo siyang Jesus. Siya ay magiging dakila at tatawaging Anak ng Kataas-taasan. Ibigay sa kanya ng Panginoong Diyos ang trono

ng kanyang amang si David, at maghahari siya sa mga inapo ni Jacob magpakailanman; ang kanyang kaharian ay hindi magtatapos. (Lucas 1: 31-33)

Malinaw na may dahilan si Maria upang mag-alinlangan sa pangako ng anghel at nais malaman kung paano ito gagawin ng Diyos.

“Paano ito mangyayari,” tinanong ni Maria ang anghel, “dahil ako ay isang dalaga?” (Lucas 1:34)

Ang sagot ng anghel ay kamangha-mangha:

“Ang Banal na Espiritu ay darating sa iyo, at ang kapangyarihan ng Kataas-taasan ay lililim sa iyo. Kaya’t ang banal na ipanganak ay tatawaging Anak ng Diyos.” (Lucas 1:35)

Ang Diyos sa pamamagitan ng Banal na Espiritu ay tatahan kay Maria at bubuo sa kanya ng isang taong ipanganak hindi lamang isang tao, at hindi Diyos lamang, kundi ang pagsasama ng Diyos at ng tao. Ganap na Diyos at buong tao, ang Anak ng Diyos, ang Tagapagligtas. Walang inaasahan na mangyayari ito sa ganitong paraan, at marami sa mga panahon ng Lumang Tipan ang sumubok ngunit nabigong maunawaan ito.

Si Cristo ang sentro

Si Jesus ang Isa na hinihintay ng matapat sa buong mga taon. Siya ang Magligtas sa mga tao at magliligtas sa kanila, una sa kanilang mga kasalanan, at pagkatapos ay mula sa kanilang mga kaaway. Ang isa sa mga kapansin-pansin na bagay tungkol sa kwento ng ebanghelyo ay kung paano ito nakasentro kay Kristo mismo. Sa kanilang mga account, tiniyak ng mga alagad na alam ng lahat kung sino si Jesus.

Pagkatapos ay sinabi ni Jesus, “Ako ang tinapay ng buhay. Sinumang lumapit sa akin ay hindi magugutom, at ang sinumang maniniwala sa akin ay hindi mauuhaw.” (Juan 6:35)

“Ako ang ilaw ng mundo. Sinumang sumunod sa akin ay hindi lalakad sa kadiliman, ngunit magkakaroon ng ilaw ng buhay.” (Juan 8:12)

“Ako ang mabuting pastol. Ang mabuting pastol ay ibinibigay ang kanyang buhay para sa mga tupa.” (Juan 10:11)

“Ako ang pagkabuhay na mag-uli at ang buhay. Ang sumasampalataya sa akin ay mabubuhay, kahit na sila ay mamatay; at ang sinumang nabubuhay sa pamamagitan ng paniniwala sa akin ay hindi mamamatay kailanman.” (Juan 11: 25-26)

“Ako ang daan at ang katotohanan at ang buhay. Walang makakapunta sa Ama maliban sa pamamagitan ko.” (Juan 14: 6)

Alam ng mga alagad na sa bawat pagliko, ginawa ni Jesus ang mensahe ng ebanghelyo tungkol sa kanyang sarili. Siya ang mapagkukunan ng buhay na walang hanggan at ang kapangyarihan upang madaig ang kamatayan. Siya ang ilaw ng Diyos sa mga nasa kadiliman, ang pastol na

nagdadala sa atin sa ligtas na mga pastulan, at ang daan patungo sa isang ligtas na ugnayan sa Diyos Ama.

Inihayag ni Jesus ang kanyang pagkakakilanlan bilang Mesiyas

Sa isang pangwakas na komprontasyon sa mga pinuno ng relihiyon, hiniling 4on a4a sabihin sa kanila kung sino ang naniniwala siya sa kanyang sarili:

At sinabi ng dakilang saserdote sa kaniya, "Ipinagbibilin ko sa iyo sa ilalim ng panunumpa sa pamamagitan ng buhay na Diyos: Sabihin mo sa amin kung ikaw ang Mesiyas, ang Anak ng Diyos." "Sinabi 4on a," sagot ni Hesus. "Ngunit sinasabi ko sa inyong lahat: Simula ngayon ay makikita ninyo ang Anak ng Tao na nakaupo sa kanan ng Makapangyarihang Isa at paparating sa mga ulap ng langit." (Mateo 26: 63-64)

Inaangkin niya na siya talaga ang Judiong Mesiyas, at hindi lamang iyon, kundi ang hukom ng buong sangkatauhan sa dakila at huling araw ng paghatol ng Diyos.

Ang mga naniniwala sa unang siglo at ang kanilang pananaw kay Cristo

Ang mga mananampalataya ng unang siglo ay nagkaroon ng upuan sa harap na hilera sa pagmamasid sa pagdating ni Cristo sa mundo. Ang kanilang kaguluhan ay nakakahawa dahil nasaksihan nila ang pinakadakilang pangyayari sa kasaysayan sa lahat ng oras. Bilang isang resulta, ang simbahan ay lumago nang mabilis sa unang siglo. Ngunit ang mga sa amin na hindi nagkaroon ng pribilehiyong makita si Jesus sa laman ay may pribilehiyo pa rin na makilala siya mula sa pangalawang-kamay na impormasyon. Si Kristo mismo ang nagdulot ng puntong ito sa bahay nang matapos siyang bumangon ay lumitaw kay Thomas, at sinabi: "Itigil ang pag-aalinlangan at maniwala." Mabilis na nagpunta si Thomas mula sa isang may pag-aalinlangan na tagamasid sa backseat sa isang naniniwala sa upuan sa harap! Ang mga salita ni Hesus kay Thomas ay para din sa atin: "... Mapalad ang mga hindi pa nakakakita at naniwala pa." (Juan 20: 29)

Ang Kataas-taasang kapangyarihan ni Kristo

Si Cristo ay pinuno din ng Simbahang Kristiyano, at sentro ng pananampalatayang Kristiyano. Inihayag ni Apostol Pablo ang tungkol kay Jesus:

At siya ang ulo ng katawan, ang iglesya; siya ang pasimula at panganay na mula sa mga patay, upang sa lahat ng bagay ay magkaroon siya ng kataas-taasang kapangyarihan. (Colosas 1:18)

Si Jesus ang Tagapagligtas at kataas-taasang pinuno ng Simbahan, ang Katawan ni Kristo. Bilang "panganay" ng Diyos, siya ay may pagkauna sa lahat ng mga nilikha ng Diyos.

Para sa mga nakilala nang una ng Diyos ay hinirang din niya na maging ayon sa wangis ng kanyang Anak, upang siya ay maging panganay sa maraming mga kapatid. (Roma 8:29)
Ang mga tagasunod ni Jesus ay mga kapatid din niya, na sumasagot sa kanya sa lahat ng mga bagay ng pananampalataya at buhay. Pinamunuan niya, ginagabayan, pinangangalagaan, at binabantayan sila sa pag-ibig.

Si Kristo at ang Bibliya

Si Cristo ang pinakahuling pokus ng Bibliya, at ang ebanghelyo ni Cristo ang mensahe ng Bibliya. Si Hesukristo ay larawan ng sarili ng Diyos sa sangkatauhan, at ang ebanghelyo ay larawan ng Diyos kay Cristo. Si Cristo ang kataas-taasang paghahayag ng Diyos sa sangkatauhan, at siya ay inilalarawan sa Banal na Kasulatan mula sa harapan hanggang sa likuran. Sa ating pag-aaral sa Bibliya, hindi tayo dapat mag-focus lamang sa Banal na Kasulatan, malayo sa kanya. Ang isang tao na nakatuon sa Bibliya para sa kapakanan ng Bibliya ay magkakamali sa parehong kahulugan ng mga salita at ang dapat na epekto nito sa kanyang buhay.

Sa isang pagkakataon, ginawa ni Jesus ang pahayag na ito sa mga umuusig sa kanya:

"Masigasig kang nag-aaral ng Banal na Kasulatan sapagkat iniisip mo na sa pamamagitan nito ay nagtataglay ka ng buhay na walang hanggan. Ito ang mga kasulatan na nagpapatotoo tungkol sa akin, ngunit tumatangi kang lumapit sa akin upang magkaroon ng buhay. " (Juan 5: 39-40)

Inisip ng mga umuusig kay Jesus na dahil taglay nila ang Banal na Kasulatan, taglay din nila ang lahat ng mga pagpapala at pangako ng Diyos. Ngunit tiniyak sa kanila ni Kristo na ang kanilang mga puso ay malayo sa Diyos, sapagkat hindi nila siya kinilala - ang Isa na isinugo ng Diyos upang iligtas sila.

Ang layunin ng pag-aaral sa Bibliya ay dapat na makilala si Cristo, maunawaan ang kanyang Salita, at ilapat ito sa ating buhay sa buong sukat na maaari. Kung pinag-aaralan natin ang Banal na Kasulatan ngunit hinahanap-hanap si Cristo, karamihan ay nasayang ang ating oras.

Ano ang pokus ni Apostol Paul sa kanyang pangangaral?

Mula sa simula hanggang sa wakas, ang pangangaral, pagtuturo, at mga liham ni Apostol Paul ay tungkol kay Cristo. Sumulat siya sa simbahan sa Corinto:

"Sapagkat nagpasiya akong hindi malaman ang anuman habang kasama ko kayo maliban kay Hesu-Kristo at siya na ipinako sa krus." (1 Corinto 2: 2)

Ang buong ministryo ni Paul ay nakatuon sa pagpapalawak ng ebanghelyo ni Cristo. Sa katunayan, sinabi niya na ang simbahang Kristiyano mismo ay obligadong manatiling nakatuon kay Cristo. Siya ang paglalaan ng Diyos para sa ating pagtubos, ANG Tagapagligtas, at wala nang iba pa. Ang Iglesia mismo ay itinayo sa kanya at umaasa sa kanya para sa mismong buhay at pagkakaroon nito.

"Sapagkat walang sinuman ang maaaring maglagay ng anumang pundasyon maliban sa isang naipatay na, na si Jesucristo." (1 Corinto 3:11)

Si Jesus na Diyos-tao

Sa buong panahon ay nanatili si Cristo na sentro ng pananampalatayang Kristiyano. Kung saan mangangaral ang totoong ebanghelyo, si Hesus ay nananatiling pangunahing pokus. Hindi ito ang magiging kaso kung isa lamang siyang pinuno ng relihiyon na nagbigay ng kanyang katuruan sa sinumang makikinig. Siya ay dapat maging alinman sa sinabi niya na siya, ang Anak ng Diyos, ang Panginoon ng lahat, o hindi. Ako mismo ay tumingin sa katibayan ng pagka-diyos ni Cristo na ipinakita sa mga ebanghelyo. At pagkatapos kong isaalang-alang ang katibayan, alam ko sa aking puso na ang taong ito na si Jesus ay sumasalamin sa lahat na akala ng sinuman na Diyos, at higit pa. Ipinahayag ito ng aklat ng Mga Hebre tungkol kay Jesus:

Ang Anak ay ang ningning ng kaluwalhatian ng Diyos at ang eksaktong representasyon ng kanyang pagkatao, na nagpapanatili ng lahat ng mga bagay sa pamamagitan ng kanyang makapangyarihang salita. Matapos niyang maibigay ang paglilinis para sa mga kasalanan, siya ay naupo sa kanan ng Kamahalan sa langit. (Hebreo 1: 3)

Siya ang Diyos-tao, ang Tagapagligtas na inilaan sa mundo ng Ama, na kumakatawan sa Ama sa atin at may buong awtoridad ng Ama. Si Cristo talaga ang sentro ng ating pananampalataya. Sa ibang mga post tinatalakay ko ang kabutihan ng Diyos. Sa pamamagitan ni Hesus nakumbinsi ako na ang Diyos ay talagang mabuting Diyos, at mahal tayo - ang mga nilalang na nilikha niya ayon sa kanyang imahe.

Saan ka tumayo kasama si Cristo?

Si Cristo ang Tagapagligtas na ipinagkaloob ng Ama sa mundo. Ang pangwakas na tanong ay: Kilala mo ba siya bilang iyong Tagapagligtas? Si Cristo ba ang sentro ng iyong pananampalataya? Mayroon ka bang katiyakan ng kapatawaran at isang ligtas na ugnayan sa Diyos na maibibigay ni Cristo? Kung hindi, ayusin ang isyung ito sa Diyos sa lalong madaling panahon.